Μίκης Θεοδωράκης

ΑΝΤΙΓΟΝΗ

ΟΠΕΡΑ

(Σε 2 πράξεις και 5 σκηνές)

ΑΝΤΙΓΟΝΗ - Soprano
ΟΙΔΙΠΟΥΣ - Basse
Κρέων - Baryton
Κορυφαίος - Basse-Baryton
Ετεοκλής - Baryton
Πολυνίκης - Tenor
Αίμων - Tenor
Ιοκάστη - Mezzo Soprano

ΜΙΚΤΗ ΧΟΡΩΔΙΑ
ΟΡΧΗΣΤΡΑ

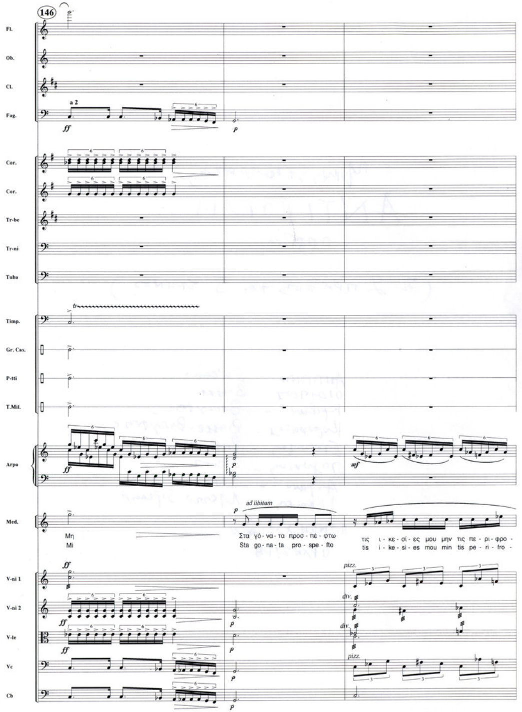
146
Fl.
Ob.
Cl.
Fag.
a 2
ff
p
Cor.
Cor.
Tr-be
Tr-ni
Tuba
tr
Timp.
Gr. Cas.
P-tti
T.Mil.
Arpa
ff
p
mf
Med.
ad libitum
Μη
Mi
Στα γό - να - τα προσ - πέ - φτω
Sta go - na - ta pro - spe - fto
τις ι - κε - σί - ες μου μην τις πε - ρι - φρο -
tis i - ke - si - es mou min tis pe - ri - fro -
V-ni 1
V-ni 2
V-le
Vc
Cb
pizz.
div.

ΜΙΚΗΣ ΘΕΟΔΩΡΑΚΗΣ

ΑΝΤΙΓΟΝΗ

ΟΠΕΡΑ

(σε 2 πράξεις 5 Σκηνές)

-Λιμπρέτο : ΜΙΚΗΣ ΘΕΟΔΩΡΑΚΗΣ-

ΠΡΟΣΩΠΑ

ΟΙΔΙΠΟΥΣ .... Μπάσος
ΑΝΤΙΓΟΝΗ ....Σοπράνο
ΚΡΕΩΝ .... Βαρύτονος
ΚΟΡΥΦΑΙΟΣ .. ..Βαρύτονος
ΑΙΜΩΝ ....Τενόρος
ΙΟΚΑΣΤΗ .... Μezzo Σοπράνο
ΕΤΕΟΚΛΗΣ .... Βαρύτονος
ΠΟΛΥΝΕΙΚΗΣ .... Τενόρος

*

ΑΝΔΡΙΚΟΣ ΧΟΡΟΣ (6-8 Bassι)
ΜΙΚΤΟΣ ΧΟΡΟΣ (Soprani, Alti, Tenori, Bassi)

*

Ο Ρ Χ Η Σ Τ Ρ Α

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΡΩΜΑΝΟΣ

ΜΙΚΗΣ ΘΕΟΔΩΡΑΚΗΣ

ΑΝΤΙΓΟΝΗ

ΟΠΕΡΑ

Λ Ι Μ Π Ρ Ε Τ Ο

ΣΚΗΝΗ 1η

(Βγαίνει ο Οιδίπους συνοδευόμενος από 7 γέροντες
Bass-Barytones) και τον Κορυφαίο

ΟΙΔΙΠΟΥΣ Μακάρι να είσαι αγνος, Άνθρωπε
Ιερή αγνότητα να σε τυλίγει.
Όλα τα λόγια και τα έργα σου νά ΄ναι σε αρμονία με τους Ιερούς Νόμους του Σύμπαντος.
Ω Συμπαντικό Κέντρο του Απείρου!
Ω Συμπαντική Αρμονία των ουρανών!
Ζεις αρμονικά με τους Νόμους των ουρανών.
Η δυσαρμονία και η έπαρση γεννούν τον τύραννο.
Ανόητα φουσκώνει, μα στο τέλος πέφτει στον γκρεμό όποιος δε λογαριάζει τη θεία Δίκη.
Θα γκρεμιστεί όποιος δε λογαριάζει τη θεία Δίκη.
Έγινα θέαμα φριχτό, εγώ που δώρισα το μεγαλύτερο καλό στη χώρα μου όταν το αίνιγμα της Σφίγγας έλυσα κι έτσι την πόλη έσωσα.
Οι συμφορές άδικα με χτύπησαν.
Οι Θεοί άδικα με μίσησαν.
Με τη μάνα μου επλάγιασα χωρίς να ξέρω,
τον πατέρα σκότωσα χωρίς να θέλω έγκλημα έκανα φριχτό
χωρίς να φταίω πρόσβαλα κάποιο θεό
δεν έχω φόβο για να πω το όνομά του
Ω σύννεφο του σκοταδιού μου αποτρόπαιο
Θεοί ραδιούργοι, εσείς που δέσατε στον Καύκασο τον Προμηθέα

ΧΟΡΟΣ Ω ! Ω !

ΟΙΔΙΠΟΥΣ γιατί χάρισε τη φλόγα στους ανθρώπους

ΚΟΡΥΦ. Ανίερος είσαι. Μη !

ΧΟΡΟΣ Ανίερος ! Πάψει να μιλάς !

ΚΟΡΥΦ. Σταμάτα !

ΟΙΔΙΠΟΥΣ Όμως μ΄αυτή την πράξη σας φανερώσατε το μίσος σας για τους θνητούς

ΚΟΡ. ΧΟΡ. Στους Θεούς με σεβασμό πρέπει να μιλάς

ΚΟΡΥΦ. Αν δεν υπάρχει σέβας, τότε τιμωρούν φριχτά.

ΟΙΔΙΠ. Έτσι τους κάνατε κοπάδι, δίχως σκέψη, κρίση, βούληση,

ΟΙΔΙΠΟΥΣ ν΄ακολουθούν κάθε φορά τον υποτακτικό σας...
ΚΟΡ. Εσύ πώς τολμάς με τα φοβερά που έπαθες
ΟΙΔΙΠΟΥΣ ... τον πονηρό και τον διπρόσωπο να τους τυλίγει με το μέλι και τις ψεύτικες αλήθειες τυφλωμένους
ΚΟΡ. Τα μάτια σου έβγαλες μοναχός σου
ΚΟΡ.ΧΟΡ. Γιατί;
ΟΙΔΙΠΟΥΣ Να πάει στράφι η δωρεά του Προμηθέα
ΚΟΡ.ΧΟΡ. Τυφλός τα τ΄ώτα, τον τε νουν, τα τ΄όματα
ΟΙΔΙΠΟΥΣ Άδικα βασανίστηκες στον βράχο, Προμηθέα
ΚΟΡ. Βλάσφημος !
ΟΙΔΙΠΟΥΣ Οι σπιούνοι των θεών φροντίζουν οι άνθρωποι να σβήνουν
ΚΟΡ. Τολμάς τους θεούς να πολεμάς δίχως να έχεις κανένα στον κοσμο
ΟΙΔΙΠΟΥΣ μόνοι τους τη φλόγα που τους δώρισες
ΚΟΡ. Σαν καλαμιά στον κάμπο είσαι Οιδίποδα
ΟΙΔΙΠΟΥΣ Σαν τα σκουλήκια και τους αρουραίους μάθανε να ζουν στη λάσπη και στο σκότος
ΧΟΡΟΣ Βρίζεις τους Θεούς, θα μετανοιώσεις Οιδίποδα
ΟΙΔΙΠΟΥΣ Δεν θέλουν οδηγό !
ΧΟΡΟΣ Οιδίποδα, ξακουστέ απ΄τη χρυσή περόνη
ΚΟΡ. Έτσι και φυσήξει κάποιος απ΄τον Όλυμπο, θα γίνεις έρμαιο των ανέμων
ΧΟΡΟΣ Οιδίποδα, τα βάζεις με τους θεούς
ΟΙΔΙΠΟΥΣ Ανάμεσα στην κολακεία και στο κνούτο, στον δημοκόπο και στον τύραννο
ΧΟΡΟΣ θα μετανοιώσεις σκληρά γι΄αυτό
ΟΙΔΙΠΟΥΣ αρέσκονται να βόσκουν το χόρτο της υποταγής και της συνήθειας
ΧΟΡΟΣ Την κόρη την αγαπημένη την Αντιγόνη, δεν τη λυπάσαι
ΚΟΡΥΦ. Φύγε απ΄την πόλη. Φύγε μακριά. Τη μολύνεις.
ΧΟΡΟΣ π΄αφήνεις μόνη, δυστυχισμένη
ΟΙΔΙΠΟΥΣ Αλλοίμονο σ΄όποιον τους ξυπνήσει
ΧΟΡΟΣ Την έσβησες
ΚΟΡ.ΧΟΡ. Τα μάτια σου έβγαλες μοναχός σου. Γιατί;
ΟΙΔΙΠΟΥΣ Όπως εγώ, θύματα των ίδιων τους των πράξεων θα γίνουν
ΧΟΡΟΣ Η πόλη δε σε θέλει
ΟΙΔΙΠΟΥΣ γιατί τις πράξεις τους ελέγχουν θεοί ραδιούργοι
ΚΟΡΥΦ. Οι θεοί σε μισούν
ΟΙΔΙΠΟΥΣ Αυτοί που με τη Σφίγγα και τον Τύραννο Κρατούν σφιχτά τα γκέμια και σε τετράποδο τον έχουν καταντήσει τον άνθρωπο
ΚΟΡΥΦ. Ο Βασιλιάς ο Κρέοντας μας διάταξε
ΧΟΡΟΣ Οι θεοί σε μισούν
ΚΟΡΥΦ. να δούμε που φεύγεις απ΄την πόλη και να χαρεί
CORO Οιδίποδα τυφλέ στα μάτια και στο νου
1. τους θεούς προσβάλλεις
δεν σου συγχωρώ που τα βάσανά σου δεν σου δίδαξαν.
Να σκύβεις πρέπει ευλαβικά το κεφάλι
σ΄αυτούς που οι θεοί διάλεξαν να μας κυβερνούν
όπως ορίζουν οι Νόμοι της Εξουσίας.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ Δεν περιμένω απ΄τους ανθρώπους να έχουν μηνήμη
Η αχαριστία πιο πολύ κι απ΄το μαχαίρι σκίζει σάρκες.
Δεν θέλω πια στ΄αυτιά μου φωνές ανθρώπων προσκυνημένων, φοβισμένων.
Φύγετε ! Φύγετε ! Δεν θέλω ν΄ακούω λέξεις κενές.
Τη φωνή του κυρίου σας την ξέρω καλά.
Τυραννική, αυταρχική.
Όμως ο τύραννος θα πληρώσει.

(Ο Χορός βγαίνει αργά. Καθώς φεύγουν, κοιτούν κατηφείς τον Οιδίποδα).

ΟΙΔΙΠΟΥΣ Εμένα με οδηγεί γαλάζιο φως σταλμένο από πολύ μακριά στα βάθη του Απείρου. Εκεί κι εγώ πηγαίνω. Θα γίνω φως!
Θα γίνω φως! Θα γίνω ένα με το φως του Γαλαξία!

(Βγαίνει)

ΣΚΗΝΗ 2η

Εσωτερικό του φρούριου της Θήβας. Έπαλξη. Ο Ετεοκλής κοιτάζει από ψηλά τον κάμπο όπου είναι παρατεταγμένοι οι Αργίτες. Μετά βηματίζει συλλογισμένος και ανήσυχος. Ατμόσφαιρα βαρειά. Σε μια γωνιά στριμωγμένες απ΄το φόβο, η μιά πάνω στην άλλη, ο Γυναικείος Χορός, παρακολουθεί τον Ετεοκλή κοκκαλωμένος απ΄το φόβο. Μπαίνει βαρύς και σκεφτικός ο Κορυφαίος ακολουθούμενος απ΄τον Ανδρικό Χορό.

Α΄ ΕΠΕΙΣΟΔΙΟ

ΚΟΡΥΦ. Μεγάλε Βασιλιά, έστειλα κατάσκοπους στις τάξεις των εχθρών και τώρα τα γνωρίζω όλα λεπτομερώς.
Επτά έχουν αρχηγούς, που πάνω σε ασπίδα ταύρου σφάξανε κι αφού τα χέρια τους βάψανε στο αίμα, στον Άρη και στον Φοίβο υψώνουν όρκους φοβερούς, τη Θήβα στο αίμα να πνίξουν.

ΧΟΡΟΣ Μην αφήσετε τους εχθρούς μου να πατήσουν τους βωμους και την ελληνική μας γλώσσα...

ΕΤΕΟΚΛ. Ω Δία και Γη! Μην αφήσετε τους εχρούς μας να πατήσουν τους βωμούς και την ελληνική μας γλώσσα

ΧΟΡΟΣ Μην αφήσετε τους εχρούς να πατήσουν τους βωμούς και την ελληνική μας γλώσσα...

ΕΤΕΟΚΛ. Μη δεχτείτε σκλαβιά για τη λεύτερη χώρα μας.
Ελάτε Σωτήρες, βοηθάτε μας.
Μόνο πόλη λεύτερη τιμά τους θεούς!
(Ο Χορός ~~(Οι γυναίκες~~ κοιτάζει ανήσυχος πάνω απ΄τα τείχη. Παρακολουθεί τίς κινήσεις του αργίτικου στρατού. Αντιδρά. Τέλος στρέφεται προς τον Ετεοκλή και του αφηγείται αυτό που βλέπει...).

ΧΟΡΟΣ ~~ΓΥΝ.~~ Ο στρατός ξεκίνησε , ξεχύθηκε στον κάμπο.
Μπροστά καβαλάρηδες σύννεφο σκόνης σηκώνουν.
Στρατιώτες με λευκές ασπίδες ορμούν να μας χτυπήσουν.
Η βουή σπάει πάνω στα τείχη.
Ποιά θεά, ποιός θεός θα μας σώσει;
Άρη, θα προδώσεις τον τόπο σου; Δία πατέρα, τρέμω.
Οι Αργίτες κυκλώνουν την πόλη. Διώξ΄τους! Σώσε τη Θήβα!
Επτά στρατηγοί με το κοντάρι υψωμένο στις επτά πύλες πάνω προχωρούν.

(προσπέφτουν στους βωμούς)

ΧΟΡΟΣ ~~ΓΥΝ.ΑΝΔΡ.~~ Κόρη του Δία, Αθηνά, Ποσειδώνα και συ Άρη,
Αφροδίτη, μητέρα της γενιάς μας, Απόλλων βασιλιά και σύ Άρτεμη, Ήρα παντοδύναμη, πετροβολούν τους πύργους.
Θεοί πυργοφύλακες, την πόλη βοηθάτε να μη λυγίσει, να μην πέσει σε ζυγό εχθρού που δε μιλά γλώσσα ελληνική.

ΕΤΕΟΚΛ.	Δεν ωφελούν οι φωνές σας, ~~Γυναίκες~~.
	Δεν δίνουν θάρρος στο στρατό μας τον περικυκλωμένο.
	Πέφτετε στους βωμούς, στριγκλίζετε.
	Να μου λείπουν τέτοια καμώματα.
	Σπέρνετε τον πανικό και το φόβο.
	Τους εχθρούς μας έτσι βοηθάτε, ενώ εμείς χανόμαστε.
ΧΟΡΟΣ ΓΥΝ.	Γιέ του Οιδίποδα, με τρόμαξαν οι θόρυβοι της μάχης κι ο φόβος μ΄έφερε στους θεούς για τη Θήβα
ΕΤΕΟΚΛ.	Παρακαλέστε τους θεούς οι πύργοι ν΄αντέξουν. Τους συμφέρει.
	Αν πέσει η πόλη, την χάνουν κι αυτοί.
ΧΟΡΟΣ	Να μη φτάσω να δω τους εχθρούς νικητές να ρημάζουν την πόλη
ΕΤΕΟΚΛ.	Παρακάλα με τάξη. Η πειθαρχία είναι η μάνα της νίκης.
ΧΟΡΟΣ	όμως ο θεός ισχυρότερος. (προς τις γυναίκες) ←
ΕΤΕΟΚΛ.	Δουλειά δική μας η θυσία στους θεούς. Εσείς στο σπίτι.

Β΄ ΕΠΕΙΣΟΔΙΟ

(Ο Ετεοκλής βγαίνει με την ακολουθία του. Ο Χορός κοιτάζει πάνω απ΄τα τείχη).

ΧΟΡΟΣ ~~ΓΥΝ.~~	Τώρα μανιασμένος ο Άρης χτυπά τα τείχη.
	Γύρω στην πόλη αστράφτουν.
	Σύννεφο πυκνό οι ασπίδες
	Μάχης αιματόβαφης σημάδι
	Τα δεινά των Ερινύων φέρνει ο Άρης στου Οιδίποδα τα τέκνα
	(Μπαίνει ο Πολυνίκης καχύποπτος με το ξίφος υψωμένο)
ΠΟΛΥΝ.	Τους σύρτες στις πύλες οι φρουροί γοργά τραβήξαν να μπω μέσα στα τείχη.
	Φοβάμαι όμως μην έχω πέσει σε παγίδα.
	Έχω και δεν έχω εμπιστοσύνη στη μάνα μου που μ΄έπεισε να ρθω σε συμφωνίες. Όμως ας κρύψω το σπαθί.
	Γυναίκες, πέστε μου, είδατε την Ιοκάστη;
ΧΟΡΟΣ ΓΥΝ.	Πρώτα να πεις εσύ ποιός είσαι.
ΠΟΛΥΝ.	Ο Οιδίποδας του Λάϊου γονιός μου κι η μάνα μου η Ιοκάστη.
ΧΟΡΟΣ ΓΥΝ.	Σε προσκυνώ γονατιστή, Άρχοντά μου.
	Ε! Ε! κυρά μου, Ιοκάστη. Έβγα έξω.
	Αυτός που γέννησες είναι κοντά μας.
	Μην αργείς! Τρέξε! Τρέξε ν΄αγκαλιάσεις το παιδί σου.
	(Βγαίνει αργά η Ιοκάστη)
ΙΟΚΑΣΤΗ	Γιέ μου, παιδί μου ακριβό, σε ξαναβλέπω.
	Αγκάλιασε τη μάνα σου, γύρε στην αγκαλιά μου.
	Μαύρα σγουρά μαλλιά, σκεπάστε μου το πρόσωπο.
	Ανέλπιστα κι απάντεχα σε ξαναβλέπω.
	Θα νοιώσω, η μαύρη, άραγες την πρωτινή μου ευτυχία;
	Αχ γιέ μου, ερημωμένο τ΄άφησες το σπίτι διωγμένος από τ΄άδικο τ΄αδελφού σου, εσύ ο πιο αγαπημένος στη Θήβα και στους φίλους.
ΧΟΡΟΣ	Κατάρα η γέννα της γυναίκας. Γι΄αυτό αγαπάνε τόσο τα παιδιά τους.

ΠΟΛΥΝ. Στοχαστικά κι αστόχαστα ήρθα, μητέρα, στους εχθρούς μου.
Ωστόσο πάνω απ΄όλα πρέπει την πατρίδα ν΄αγαπάμε.
Με το σπαθί στο χέρι πέρασα την πόλη, φόβο είχα μεγάλο πως σε παγίδα μέσα θα έπεφτα θανάτου κι έκλαψα καθώς διάβαινα ξανά ανάμεσα σ΄αγαπημένα μέρη αποδιωγμένος άδικα να ζω σε ξένη πόλη.
Και συ, μάνα, στους πόνους μέσα τυλιγμένη για τα δικά μου πάθη μόνο

ΧΟΡΟΣ Ανήκουστη των συγγενών η έχθρα.

ΙΟΚΑΣΤΗ Κάποιος κακός θεός βάλθηκε να αφανίσει το γένος του Οιδίποδα
Μ΄άνομο τρόπο εγώ παιδιά να κάνω άνομους γάμους νά ΄χει κάνει ο γονιός σου.
Πρέπει όμως τα πάθη που μας στέλνουν οι θεοί να υπομένουμε.
Πές μου σαν έχασες την πατρίδα, είναι μεγάλη η συμφορά;

ΠΟΝΥΝ. Η πιο μεγάλη.

ΙΟΚΑΣΤΗ Ποιό το πιο σκληρό;

ΠΟΛΥΝ. Δεν έχεις γνώμη.

ΙΟΚΑΣΤΗ Σε δούλο αρμόζει γνώμη να μην έχει.
Δεν σε συντρέχουν φίλοι.

ΠΟΛΥΝ. Αθέλητα στο κέρδος είσαι σκλάβος.
Αν δυστυχείς, οι φίλοι δεν αξίζουν.

ΙΟΚΑΣΤΗ Για τους θνητούς το πιο ακριβό η πατρίδα.

ΠΟΛΥΝ. Τόσο ακριβή, που λόγια δεν τη λένε.
Όμως εγώ φωνάζω στους θεούς πως άθελά μου κοντάρι σήκωσα ενάντια στην πατρίδα και τώρα, μάνα, εσύ μονάχα μπορείς στις δυστυχίες τις φοβερές να βάλεις τέλος.

Γ΄ ΕΠΕΙΣΟΔΙΟ

Μα! ναί! Μα. Ναί!

ΧΟΡΟΣ ~~Μάνα~~, ο Ετεοκλής έρχεται τώρα
(Μπαίνει ο Ετεοκλής)

ΧΟΡΟΣ Σε σέ το βάρος τώρα πέφτει, Ιοκάστη, να τα φιλιώσεις

ΕΤΕΟΚΛ. Ήρθα μητέρα. Ήμουν στα τείχη και συ μου ζητάς να συναντήσω τούτον εδώ.
Για σένα ήρθα, γιατί ξέρεις πως τιμώ τη δίκαια κρίση σου.

ΙΟΚΑΣΤΗ Μη βιάζεσαι. Μην ξεφυσάς σα λύκος.
Τον αδελφό σου έχεις μπροστά σου κι όχι κανένα δράκο.

ΠΟΛΥΝ. Μάνα, η αλήθεια δε χρειάζεται λόγια.
Η αδικία σαν άρρωστος σοφά βοτάνια θέλει
Αυτός πήρε όρκους και με ξεγέλασε. Αν ήταν όμως να μου δώσει ό,τι μου ανήκει, διώχνω το στρατό μπροστά στα τείχη να βασιλέψω ένα χρόνο κι έπειτα πάλι ο άλλος.

ΧΟΡΟΣ Σωστά τα λόγια του ηχούν στ΄αυτιά μου.

ΕΤΕΟΚΛ. Λόγια ξεκάθαρα θα πω.
Στων ουρανών τα μάκρη, στ΄αστέρια και στον ήλιο κι ως το βυθό της γης είμ΄έτοιμος να πάω για να κρατήσω ολοδικιά μου τη βασιλεία.
Αυτο το αγαθό, μάνα, την εξουσία θέλω για μένα κι αυτός αν θέλει να μείνει, ας μείνει, χωρίς να περιμένει να γίνω δούλος του ενώ είμαι βασιλιάς!
Και τώρα μπρος! Τραβήξτε τα σπαθιά σας.
Εμπρός, φωτιά! Σ΄αυτόν τη Βασιλεία δε θ΄αφήσω

ΧΟΡΟΣ Πράξεις κακές. Δεν πρέπει να παινιούνται.

ΙΟΚΑΣΤΗ Παιδί μου, Ετεοκλή, την πιο κακιά θεά έχεις διαλέξει, τη φιλαρχία.
Πόνους πολλούς θα φέρουνε στην πόλη ο πλούτος που ζητάς κι η εξουσία.
Σε σένα Πολυνίκη. Ανόητα ήρθες να χτυπήσεις την πόλη σου.
Γιέ μου, τέτοια δόξα δεν ταιριάζει σε Έλληνες.
Κι αν νικηθείς, στο Άργος πίσω πώς να τολμήσεις να γυρίσεις;
Διπλό κακό η βιασύνη σου θα φέρει.
Ή εδώ θα σκοτωθείς ή τ΄αγαθά σου στο Άργος θα τα χάσεις.
Εμπρός λοιπόν, βιαστείτε. Βάλτε στην άκρη την έχθρα, φιλιώστε σαν αδέρφια.

ΧΟΡΟΣ Θεοί, βοηθάτε.

ΕΤΕΟΚΛ. Μάνα, δεν είν΄καιρός για λόγια.
Σε ένα μονάχα θα συμφωνήσω, εγώ να βασιλεύω και να κρατώ τα σκήπτρα κι εσύ φύγε πριν σε σφάξω.

ΠΟΛΥΝ. Και ποιός θα με σφάξει;

ΕΤΕΟΚΛ. Τολμάς και ζυγώνεις;

ΠΟΛΥΝ. Ω των θεών προγονικοί θεοί..

ΕΤΕΟΚΛ. που ήρθες να ρημάξεις

ΠΟΛΥΝ. Μ΄ακούτε;

ΕΤΕΟΚΛ. Πώς να σ΄ακούσουν, που χτυπάς τη γη σου;

ΠΟΛΥΝ. Άδικα, ω θεοί

ΕΤΕΟΚΛ. Κράξ΄τους στις Μυκήνες.

ΠΟΛΥΝ. Ανόσιος είσαι.

ΕΤΕΟΚΛ. Μα όχι εχθρός όπως εσύ της χώρας

ΠΟΛΥΝ. Ακούς πατέρα

ΕΤΕΟΚΛ. Ακούει αυτά που έκανες

ΠΟΛΥΝ. Κι εσύ μητέρα

ΕΤΕΟΚΛ. Μάνα δε σου ταιριάζει να φωνάζεις.

ΠΟΛΥΝ. Ω πόλη

ΕΤΕΟΚΛ. Στο Άργος όταν πας, κράξε τη Λέρνα.

ΠΟΛΥΝ. Θα πάω.
Μάνα, σ΄ευχαριστώ.

ΕΤΕΟΚΛ. Φεύγα απ΄τη χώρα.

ΠΟΛΥΝ. Φεύγω. Τις αδελφές μου να δω.

ΕΤΕΟΚΛ. Δεν θα σου γίνει το χατήρι.

ΠΟΛΥΝ. Όμως εσύ έχε γειά, μητέρα.

ΙΟΚΑΣΤΗ Τί ωραία το έχε γειά παιδί μου
Δύστυχη

ΠΟΛΥΝ. Δεν είμαι πια παιδί σου.

ΙΟΚΑΣΤΗ	Δύστυχη, δύστυχη. Με πνίγει η δυστυχία.
ΠΟΛΥΝ.	Με βρίζει τούτος.
ΕΤΕΟΚΛ.	Γιατί και συ με βρίζεις, θα σε σφάξω.
ΠΟΛΥΝ.	Τον ίδιο πόθο έχω κι εγώ.
	(Ξιφομαχούν)
ΙΟΚΑΣΤΗ	Ω η μαύρη, η δύστυχη. Τί κάνετε παιδιά μου
ΠΟΛΥΝ.	Η πράξη θα το δείξει
ΙΟΚΑΣΤΗ	Κι απ΄του γονιού δεν θα σωθείτε την κατάρα
ΕΤΕΟΚΛ.	Κατα χαμού το γένος του Οιδίποδα
ΠΟΛΥΝ.	Τη γη που μ΄έχει θρέψει και τους θεούς φωνάζω μάρυρές μου, πως άτιμα με διώχνουν.
	(Σκοτώνονται)
COR. MIXT	Μην αφήσετε τους εχθρούς μου να πατήσουν τους βωμούς και την ελληνική μας γλώσσα.
	(Σκοτώνεται η Ιοκάστη)
COR. MIXT	Σκοτώθηκαν τ΄αδέρφια και η Μάνα, πικρομάνα σκοτώνεται πάνω τους. Μην αφήσετε τους εχθρούς να πατήσουν τους βωμούς και την ελληνική μας γλώσσα.

ΕΤΕΟΚΛ. Καταραμένο το γένος του Οιδίποδα

Χορός. Κόρη του Δία, Αθηνά

(Μονομαχούν)

Ποσειδώνα και συ Άρη

(Η Ιοκάστη ανεβαίνει [illegible])

Αφροδίτη μητέρα της γενιάς μας

Απόλλων βασιλιά, κι' εσύ Άρτεμη

Θεά Ήρα! Παντοδύναμη

(Αλληλοσκοτώνονται).

Πετροβολούν τον πύργο [illegible]

(Η Ιοκάστη πέφτει επάνω τους και στη συνέχεια αυτοκτονεί)

Θεοί [illegible] αυτό που [illegible] βοηθάτε

να μη [illegible], να μη [illegible]

[illegible] εχθρών →

Που δεν μιλά
γλώσσα ελληνική!

ΣΚΗΝΗ 3η

Μπροστά στο Παλάτι. Ο Κρέων κατεβαίνει μόνος τα σκαλιά. Σκεπτικός. Σε λίγο μπαίνει αργά, διστακτικά, ο Κορυφαίος. Ακολουθεί ο Γυναικείος Χορός και μετά ο Ανδρικός Χορός.

ΚΟΡΥΦ. Δεν ζούνε, Κρέοντα, οι γιοί της αδερφής σου.
ΚΡΕΩΝ Πάθη φοβερά για μένα και την πόλη ξεστομίζεις.
Παλάτι του Οιδίποδα, μ΄ακούς; Παν τα παιδιά σου, χάθηκαν.
CORO Αν ήταν ζωντανό, θά ΄κλαιγε κι αυτό.
ΚΡΕΩΝ Αχ, δυστυχίες καυτές. Αχ, ο δόλιος.
ΚΟΡΥΦ. Έχεις κι άλλα ν΄ακούσεις, δύστυχε.
CORO Κι άλλα ν΄ακούσεις...
ΚΡΕΩΝ Χειρότερα απ΄αυτά μπορεί να γίνουν;
ΚΟΡΥΦ. Πάει, σκοτώθηκε η Ιοκάστη.
Σφάχτηκε κι έσμιξε για πάντα με τους γιούς της.
CORO Αρχίστε, ξεκινήστε μοιρολόϊ.
Πάει, έσβησε το γένος του Οιδίποδα.
Βαρειά κατάρα απλώνει στην πόλη.

ΚΡΕΩΝ Δύστυχη Ιοκάστη,
σημαδεμένη πάντα ήσουν απ΄τη μοίρα.
Πές μου, πώς έγινε το φονικό
και πώς αλήθεψαν οι κατάρες του Οιδίποδα;
ΚΟΡΥΦ. Δεν μπόρεσε η δύστυχη να φιλιώσει τα παιδιά της.
Μάταια προσπάθησε να τους πείσει...
CORO Δεν μπόρεσε...
ΚΟΡΥΦ. ...να δώσουν τα χέρια.
CORO Δεν μπόρεσε η δύστυχη...
ΚΟΡΥΦ. ...να σώσουν την πόλη, να σωθούν κι αυτοί.
CORO Να δώσουν τα χέρια, να σώσουν την πόλη, να σωθούν κι αυτοί.
ΚΟΡΥΦ. Άγρια λογομάχησαν
και σα θηρία πέσανε ο ένας πάνω στον άλλον
κι ανάμεσά τους η δόλια μάνα παράδερνε
CORO η μάνα... η μάνα
ΚΟΡΥΦ. Στο τέλος σφάχτηκαν.
Έσφαξε ο ένας τον άλλον την ίδια στιγμή
και πέσαν μέσα στο δικό τους το αίμα.
CORO Σφάχτηκαν, πνίγηκαν μέσα στο δικό τους το αίμα.
ΚΟΡΥΦ. Σαν είδε σφαγμένα τα παιδιά της η δόλια η μάνα,
αρπάζει ένα σπαθί και κόβει το λαιμό της
κι ως έπεσεν απάνω τους αγκαλιαστά
το δρόμο τον αιώνιο, τον σκοτεινό πήρε του Άδη.
CORO Το δρόμο τον σκοτεινό πήραν του Άδη.
Δύστυχη Ιοκάστη, σημαδεμένη πάντα ήσουν απ΄τη Μοίρα.
Πάει, έσβησε το γένος του Οιδίποδα.
Βαρειά κατάρα πλακώνει την πόλη.
Μα να, βλέπω νά ΄ρχονται τα κορμιά των νεκρών.
Με τον ίδιο θάνατο κέρδισαν το αιώνιο σκοτάδι του Άδη.

ΣΚΗΝΗ 3 Β

ΘΡΗΝΟΣ ΑΝΤΙΓΟΝΗΣ

Μπαίνουν στρατιώτες κρατώντας τα τρία φορεία με τους νεκρούς. Ακολουθεί η Αντιγόνη.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ Με τα μαλλιά ξεσκέπαστα να πέφτουν στα τρυφερά μου μάγουλα
και με την όψη κατακόκκινη,
-όχι από ντροπής κοκκίνισμα παρθενικό-
για τους νεκρούς μου ξεσκεπάζω το κεφάλι
και λύνω τα μαλλιά μου
αυτούς θρηνώ
θρήνο γοερό, ασταμάτητο θρήνο θρηνώ
θρηνολόϊ σαν θρόϊσμα που σκίζει τον αέρα
κι όλα θρηνούν μαζί μου γύρω μου
Ουρανός και Γη.
Πουλιά και συ γαλάζια θάλασσα
θρηνείς και συ μαζί μου.
Αχ, Πολυνείκη, τ΄όνομά σου βγήκε αληθινό για τη Θήβα
για τη Θήβα η έχθρα σου φόνους πάνω στο φόνο
ώσπου έσβησε το σπιτικό του Οιδίποδα.
Αίμα πάνω στο αίμα και πάλι αίμα.
Μέσα στο αίμα πνίγηκε για πάντα, χαρά της Εριννύας.
Νάτοι οι νεκροί μου, μάνα κι αδέρφια.
Ποιά τραγουδίστρα, ποιά μοιρολογίστρα,
ποιά θα μπορέσει να θρηνήσει
μαύρο θρήνο για σας να πει.
Δάκρυα, δάκρυα ατέλειωτα
τρέξτε ώσπου να πνιγώ και να μη βλέπω.
Ποιά ελληνίδα ή βάρβαρη έπαθε πιο πολλά από μένα;
Δάκρυα —
για ποιόν να ξερριζώσω τα μαλλιά μου
Για σένα, μάνα, που με βύζαξες
για σας αδέρφια μου αγαπημένα
Φωτίζατε σαν Ήλιοι τη νιότη μου...

ΚΡΕΩΝ Τα δάκρυα σταματήστε και τους θρήνους
είναι ώρα την ταφή τους να σκεφτούμε.
Στο παλάτι μέσα να τους πάτε.
Τούτον εδώ τον Πολυνείκη,
που την πατρίδα του ήρθε να κουρσέψει
και να ρίξει στα σκυλιά
ρίξτε τον στα όρνια και στα σκυλιά
ώσπου να σαπίσει το κορμί του.
Και νόμο θέτω για όλους τους Θηβαίους:
όποιος τολμήσει το νεκρό τούτον ν΄αγγίξει, θα πεθάνει!
Και συ Αντιγόνη, σύρε στο σπίτι
σταμάτα το τριπλό μοιρολόϊ
και πρόσμενε το πένθος να τελειώσει
για να φορέσεις πέπλα λευκά του γάμου σου

	με το γιό μου τον Αίμωνα.
ΑΝΓΙΓΟΝΗ	Πατέρα, πατέρα, τί πικρά κι ασήκωτα δεινά μας βρήκαν. Μα πιο πολύ κι απ΄τους νεκρούς, εσένα κλαίω τα βάσανά σου ασύγκριτα είναι και σε ρωτάω, το νέο βασιλιά. Με ποιό δικαίωμα ντροπιάζεις το νεκρό μου, ποιός είσαι συ και βάζεις Νόμους πάνω σε νεκρούς;
ΚΡΕΩΝ	Γνώμη του Ετεοκλή κι όχι δικιά μου.
ΑΝΤΙΓΟΝΗ	Άμυαλη γνώμη κι εσύ που την εδέχθης.
ΚΡΕΩΝ	Πώς; Προσταγές να μην τις εκτελούμε;
ΑΝΤΙΓΟΝΗ	Ποτέ, αν είναι κακές και άδικες.
ΚΡΕΩΝ	Αν και Θηβαίος, τη Θήβα ήρθε να χτυπήσει.
ΑΝΤΙΓΟΝΗ	Όμως η Μοίρα τον τιμώρησε.
ΚΡΕΩΝ	Λοιπόν να ξέρεις, άταφος θα μείνει.
ΑΝΤΙΓΟΝΗ	Θα τονε θάψω εγώ, αυτό να ξέρεις.
ΚΡΕΩΝ	Και τότε σένα στο πλάϊ του θα θάψω.
ΑΝΤΙΓΟΝΗ	Τιμή μου νά ΄μαι δίπλα στους δικούς μου.
ΚΡΕΩΝ	Πιάστε την! Και στο σπίτι να την πάτε
ΑΝΤΙΓΟΝΗ	Όχι, τον σκοτωμένο δεν θ΄αφήσω. Περιφρονείς το Νόμο του Θεού. Ένας ο Νόμος: τους νεκρούς δεν πρέπει να ντροπιάζουν. Χώμα απαλό κανείς δε θα σου ρίξει Στη μάνα μου την Ιοκάστη σε ικετεύω.
ΚΡΕΩΝ	Μοχθείς του κάκου
ΑΝΤΙΓΟΝΗ	Τότε άφησέ με να τον λούσω,
ΚΡΕΩΝ	Κι αυτό η πόλη δεν τ΄αφήνει.
ΑΝΤΙΓΟΝΗ	να πλύνω τις λαβωματιές του
ΚΡΕΩΝ	Ποτέ!
ΑΝΤΙΓΟΝΗ	Στο στόμα τον αδελφό μου να φιλήσω
ΚΡΕΩΝ	Κακό στο γάμο σου θα φέρει ο θρήνος.
ΑΝΤΙΓΟΝΗ	Το γιό σου ζωντανή θαρρείς ~~θα πάρω~~ πώς θα τον πάρω; Το σιδερένιο ξίφος μάρτυράς μου: θα φύγω με τον αδελφό μου

ΣΚΗΝΗ 4

Το σκηνικό της Πρώτης Σκηνής, έξω από τα τείχη. Ημίφως. Ξημερώνει. Μέσα από το σκοτάδι, καθώς προχωρεί η μουσική της Εισαγωγής διακρίνεται το νεκρό σώμα του Πολυνείκη. Θα το έβλεπα δεμένο-σταυρωμένο χιαστί επάνω σε μια διχάλα, όχι κάθετα αλλά πλαγιαστό, σε οξεία γωνία. Απόλυτη ερημιά.

Μπαίνει με προφύλαξη η Αντιγόνη.
Αρχίζει να πλένει και να θρηνεί το νεκρό.
Ξαφνικά εμφανίζεται ο Κρέων.

ΚΡΕΩΝ Πώς τόλμησες να παραβείς το Νόμο;
ΑΝΤΙΓΟΝΗ Ποιό Νόμο; Τον δικό σου;
Δεν σκέφθηκες ποτές πως οι δικές σου διαταγές
μπορεί να γίνουν Νόμος ισχυρότερος απ'το Νόμο των θεών.
Εσύ, θνητός, περιφρονείς των αθανάτων τους άγραφους
Νόμους.
Δεν είναι τωρινοί, απ'τα βάθη των αιώνων έρχονται
και στους αιώνες πάνε.
Μη θέλεις λοιπόν να βλαστημήσω τους θεούς
μόνο και μόνο από φόβο των ανθρώπων.
Πως θα πεθάνω τό ξερα.
Αυτός ο θάνατός μου θά 'ναι για με χαρά
για τα βαθειά του απείρου ξανοίγω τα φτερά.
Αυτός ο θάνατός μου θά 'ναι για με χαρά.
Οχι δε με φοβίζει αυτός ο θάνατός μου
αφού το χρέος μου ξεπλήρωσα θαρρώ.
Τον αδελφό μου δεν αφήνω ντροπιασμένο
όπως ορίζουν οι θεοί που κυβερνούν
έλουσα με τα ίδια μου τα χέρια
περιφρονώντας τις δικές σου εντολές.
□τσι ελεύθερη, γεμάτη περηφάνεια
το σκαλοπάτι της ζωής μου θα διαβώ
τις ιερές σκιές των πεθαμένων
αγαπημένα πρόσωπα θα βρω.
Μάνα γλυκειά κι αδέρφια λατρεμένα
σε λίγο πάλι θα σας ξαναβρώ.
Μάνα γλυκειά, το φως του ήλιου βλέπω στερνή φορά
κοντά σας για να ρθω.
Αν το κεφάλι έσκυβα στο φόβο
κι η δύναμή μου ήταν λιγοστή
δυστυχισμένη θά 'μουν μες στο χρόνο
θα πέθαινα την κάθε μια στιγμή.
CORO (MIXTE) Περήφανη σαν τον πατέρα της κι αυτή
δεν ξέρει μπρος στον δυνατό να γονατίζει.
ΚΡΕΩΝ Μάθε πως τ'αγύριστα κεφάλια συντρίβονται
όπως το σίδερο που σπάει και ραγίζει.
Τό 'ξερε πως αυτά που κάνει ήταν πράξεις τρελλές

κι όμως τό 'κανε και τώρα καμαρώνει και γελά
με τα καμώματά της.
Δεν θά 'μαι άντρας, άντρας θά 'ναι αυτή
αν την αφήσω ατιμώρητα να κλωτσάει την ισχύ μου.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ Μ'έπιασες. Σκότωσέ με. Τί άλλο;

ΚΡΕΩΝ Εγώ τίποτα. Σ□έχω στο χέρι.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ Γιατί λοιπόν αργείς;
Περιφρονώ τα λόγια σου.
Δόξα καλύτερη δεν θά 'βρισκα άλλη απ'αυτή.
Τούτοι εδώ στο βάθος συμφωνούν
όμως φόβος τους λυγίζει.
Η τυραννία κοντά στα άλλα κάνει ό,τι θέλει
και ό,τι θέλει λέει.

ΚΡΕΩΝ Στη Θήβα μόνο εσύ τα βλέπεις έτσι

ΑΝΤΙΓΟΝΗ Τα βλέπουνε κι αυτοί, όμως φοβούνται.

ΚΡΕΩΝ Δεν ντρέπεσαι που πας ενάντιά τους;

ΑΝΤΙΓΟΝΗ Δεν είν'ντροπή να σέβομαι το σπλάχνο της μητέρας μου.

ΚΡΕΩΝ Κι ο Ετεοκλής δεν είναι σπλάχνο δικό της;

ΑΝΤΙΓΟΝΗ Αίμα μου κι αυτός.

ΚΡΕΩΝ Και πώς τιμάς αυτόν που ντρόπιασε τον άλλον;

ΑΝΤΙΓΟΝΗ Ζω για ν'αγαπώ και ν'αγαπιέμαι κι όχι να μισώ.

ΚΡΕΩΝ Τράβα λοιπόν στον κάτω κοσμο, αφού το θες.
Οσο εγώ θα ζω, γυναίκα δεν πρόκειται να διαφεντέψει.

(Οι φρουροί τρέχουν απότομα προς την Αντιγόνη, που έως
αυτή τη στιγμή μένει ακίνητη. Την πιάνουν και την τραβούν
βίαια προς τα έξω.
Μπαίνει τρέχοντας ο Αίμων)

ΚΡΕΩΝ Παιδί μου, έμαθες μήπως πως τιμώρησα με θάνατο την Αντιγόνη
κι έφτασες χολωμένος
ή μήπως συμφωνείς και μ'αγαπάς ακόμα;

ΑΙΜΩΝ Είμαι δικός σου, πατέρα
τις συμβουλές σου πάντα άκουγα.
Μπροστά τους ο γάμος μου τί βάρος νά 'χει;

ΚΡΕΩΝ Μπράβο παιδί μου
μπροστά στην πατρική τη γνώμη τίποτα δε στέκει.
Ευλογία τα πειθαρχικά παιδιά
για να χτυπάνε τον εχθρό με λύσσα
και να τιμούνε το γονιό τους.
Μη χάσεις το μυαλό για τον πόθο μιας γυναίκας, γιέ μου,
τ'αγκάλιασμά της παγωμένο θά 'ναι σα σου βγει κακιά.
Φτύσε την, γιέ μου, σαν κατάρα
κι άστην να πάει να βρει γαμπρό στον □δη.
Εγώ την έπιασα να παραβαίνει το Νόμο
και στο Λαό μπροστά δε δύναμαι να γίνω ψεύτης.
Θα τη σκοτώσω.

ΑΙΜΩΝ Πατέρα, ο νους είναι το πιο μεγάλο δώρο των θεών.
Μιλάς σταράτα και σωστά, όμως είσαι ψηλά και δεν βλέπεις.

Ο πολίτης φοβάται το βλέμμα σου,
όμως εγώ μπορώ στα σκοτεινά ν□ακούω
και σου λέω, η πόλη θρηνεί την Αντιγόνη.
Πράξη ωραία και ιερή έκανε να τιμήσει το νεκρό
και τώρα άτιμα σβήνει.
Δεν θά 'πρεπε γι'αυτό να τιμηθεί λαμπρά;
Γι'αυτό δώσε τόπο στην οργή κι άλλαξε γνώμη.

ΧΟΡΟΣ Βασιλιά, αν μιλάω σωστά, άκουσέ τον προσεχτικά.
ΚΡΕΩΝ Ενα παιδαρέλι θα ρθει τώρα να μας μάθει στα γηρατειά;
ΑΙΜΩΝ Για το δίκιο μιλάω
κι αν είμαι νέος, τα έργα να μετράς κι όχι τα χρόνια.
ΚΡΕΩΝ Εργο το λες να σέβεσαι τους ταραξίες;
ΑΙΜΩΝ Της Θήβας ο Λαός ομόφωνα τ'αρνιέται.
ΚΡΕΩΝ Η πόλη θα μου πει τί πρέπει εγώ να πράξω;
ΑΙΜΩΝ Βλέπεις, λοιπόν, που μίλησες σαν παιδαρέλι;
ΚΡΕΩΝ Με άλλον μαζί ή μόνος μου θα κυβερνώ την πόλη;
ΑΙΜΩΝ Πόλη καμμιά δεν είναι ενός ανθρώπου.
ΚΡΕΩΝ Δεν ανήκει στον Αρχοντα;
ΑΙΜΩΝ Ομορφα θα βασίλευες στην ερημιά.
ΚΡΕΩΝ Αυτός θαρρώ, με τη γυναίκα συμμαχεί.
ΑΙΜΩΝ Αν είσαι συ γυναίκα...
για σένα γνοιάζομαι.
Λάθος κι άδικο έχεις.
ΚΡΕΩΝ Ξεδιάντροπε! Λάθος να φέρομαι σαν βασιλιάς;
ΑΙΜΩΝ Λάθος να κλωτσάς το Νόμο των θεών.
ΚΡΕΩΝ Σίχαμα! Σ'έχει σκλαβώσει μια γυναίκα.
ΑΙΜΩΝ Μ'έχει σκλαβώσει η ντροπή.
ΚΡΕΩΝ Δεν θα την πάρεις ζωντανή.
ΑΙΜΩΝ Νεκρή; Νεκρός κι εγώ μαζί της.

ΚΡΕΩΝ Φέρτε τη σιχαμένη και βάλτε την πλάϊ του
Μπροστά στα μάτια του να δει το θάνατό της.
ΑΙΜΩΝ Ποτέ! Αυτό δε θα το δεις ποτέ!
Κι ούτε ξανά την όψη μου θα δεις.
(Μένει λίγο ακίνητος. Ξαφνικά απότομα βγαίνει τρέχοντας)
ΧΟΡΟΣ Εφυγε, αφέντη, το παιδί όλο χολή και βιάση
θολώνει ο πόνος το μυαλό σαν είσαι νέος.
ΚΡΕΩΝ Ο,τι κι αν κάνει, η απόφασή μου δεν αλλάζει.
ΧΟΡΟΣ Θάνατος λοιπόν δεν βγαίνει απ'το μυαλό σου.
ΚΡΕΩΝ Σε πέτρινη βαθειά σπηλιά θα τηνε κλείσω ζωντανή-νεκρή
κι αφού τον Αδη ξέρει να τιμά καθώς τιμά τους πεθαμένους
στον Αδη ας πάει κι αν βάλει γνώση, θά 'ναι αργά γι'αυτήν
αφού ο θάνατος την περιμένει.
(Αποσύρεται με το κεφάλι σκυμμένο)

ΧΟΡΟΣ

Ερωτα μάχαν ανίκατε
έρωτα στη μάχη ανίκητε
ορμάς και κατακτάς την πλάση
σε μάγουλα κοριτσιών κοιμάσαι
και σεργιανάς στις θάλασσες
σε σπίτια ερημικά στριφογυρίζεις
κανείς δε σου γλυτώνει
κανείς θνητός
μήτε αθάνατος θεός
μπαίνεις μες στα κορμιά και τα τραυματίζεις
Ερωτα ανίκητε
μάχαν ανίκατε
το νου θολώνεις
και σε χαμό οδηγείς.

ΣΚΗΝΗ 5 (FINALE)

(Σκοτάδι.
Μετά από λίγο εκτυφλωτική στιγμιαία λάμψη
που τυφλώνει το κοινό.
Μένει μέσα στο σκοτάδι που επανέρχεται
το φάντασμα του Αίμωνα που μόλις διακρίνεται).

ΑΙΜΩΝ Εφτασα στον Αδη βιαστικά πριν από σένα
θα σε περιμένω για να ρθεις ξανά κοντά μου
τώρα πια δεν θα υπάρχουν εξουσίες φοβερές να μας χωρίσουν
ενωμένοι με του χάρου τ'αθάνατα δεσμά
στο αιώνιο ταξίδι που ανοίγεται μπροστά μας
αγαπημένη.

(Αχνό, κίτρινο φως στην Αντιγόνη, που κάθεται στο χώμα με την πλάτη στον τοίχο)

ΑΝΤΙΓΟΝΗ Ερωτα μάχαν ανίκατε
έρωτα ανίκητε στη μάχη
έρωτα, που όσους κατακτάς, εξουσιάζεις

(Σηκώνεται)

Κανείς θνητός δεν σου ξεφεύγει

(Ο στρογγυλός κύκλος φωτός -με κέντρο την Αντιγόνη- κλείνει βαθμιαία)

Ηλιε μου και φως αγαπημένο
ζωντανή - νεκρή σας χαιρετώ
τα σκαλιά του Αδη κατεβαίνω
πάω να παντρευτώ το θάνατο
το στερνό μου δρόμο τώρα παίρνω
άκλαυτη, μικρή κι ανύπαντρη
Μόνη, δίχως φίλους, δίχως δάκρυα

ΑΙΜΩΝ Μόνη, δίχως φίλους, θα σ'ακολουθώ

ΑΝΤΙΓΟΝΗ στα σκοτάδια μέσα θα χαθώ

(Ο κύκλος φωτός μόνο στο στήθος και στο πρόσωπο)

Μόνη, δίχως φίλους, δίχως δάκρυα, στα σκοτάδια...

ΑΙΜΩΝ Μαζί ... Μαζί σου κι εγώ

(Ο κύκλος φωτός μόνο στο πρόσωπό της...
Μετά σκοτάδι)

ΑΝΤΙΓΟΝΗ ... μέσα θα χαθώ.

ΤΕΛΟΣ

Μίκης Θεοδωράκης

ΑΝΤΙΓΟΝΗ

ΟΠΕΡΑ ΣΕ 5 ΣΚΗΝΕΣ

(Ελεύθερη διασκευή καί μετάφραση από τον [illegible])

ΣΚΗΝΗ 1

[Αυτή ή Σκηνή δεν είναι απαραίτητη για το Έργο. Έχει σημασία μόνο γιατί υπάρχει ή παρουσία του ΟΙΔΙΠΟΔΑ καί γιατί εδώ θα αναφερθούν συνδέονται με την κατάρα του]

Μπροστά στα τείχη της Θήβας. Από τις Πύλες βγαίνει ο Οιδίποδας, τυφλός, που οδηγείται από το χέρι ενός παιδιού. Ακολουθούν ο ΚΟΡΥΦΑΙΟΣ και Χορός Γερόντων, που με εντολή του ΚΡΕΟΝΤΑ επιβάλλουν την ~~απόφαση~~ ~~του για~~ εκτέλεση της απόφασής του να εξορισθεί ο τυφλός βασιλιάς για πάντα από τη Θήβα. Σαν τελειώσει το μονόλογο ο ΟΙΔΙΠΟΔΑΣ καταριέται τη Θήβα.

ΣΚΗΝΗ 2

Στο εσωτερικό των τειχών. Η πόλη είναι πολιορκημένη από τους Αργείους. Νυχτώνει. Ο Ετεοκλής βηματίζει νευρικά. Σκοποί ανήσυχα βηματίζουν πάνω στα τείχη. Σε μια γωνιά ακίνητος, φοβισμένος ο ΓΥΝΑΙΚΕΙΟΣ ΧΟΡΟΣ. Μπαίνει βιαστικός ο ΚΟΡΥΦΑΙΟΣ ακολουθούμενος από τον ΑΝΔΡΙΚΟ ΧΟΡΟ

Ο Κορυφαίος αναφέρεται στη σύνθεση και στη [illegible] του στρατού των Αργείων

ΧΟΡΟΣ. Μην αφήσετε τους εχθρούς να πατήσουν στη θύρα...

ΕΤΕΟΚΛΗΣ Ω Δία και Γη μην αφήσετε τους εχθρούς μας να πατήσουν στη Θήβα...

ΓΥΝΑΙΚΕΙΟΣ ΧΟΡΟΣ Περιγράφει την κίνηση του εχθρικού στρατεύματος

ΕΤΕΟΚΛΗΣ Να παρακαλάς τους θεούς με τάξη. Η πειθαρχία είναι η μάνα της νίκης

Στο Β' Επεισόδιο ο Ετεοκλής βγαίνει

ΓΥΝΑΙΚΕΙΟΣ ΧΟΡΟΣ. Αναφέρεται στη [illegible]

Μπαίνει ο Πολυνείκης [illegible] με προφυλάξεις γιατί φοβάται μήπως πέσει σε παγίδα.

Ο ΓΥΝΑΙΚΕΙΟΣ ΧΟΡΟΣ τον αναγνωρίζει και του φέρεται με σεβασμό. Στη συνέχεια [illegible] [illegible] ο Παιδαγωγός για να ειδεί η ΙΟΚΑΣΤΗ το [illegible] και να βγει.

Βγαίνει η ΙΟΚΑΣΤΗ και αγκαλιάζει το παιδί της. Διάλογος μαζί του.

Ο ΠΟΛΥΝΙΚΗΣ της αναφέρει τα πάθη της εξορίας. Και οι δύο θρηνούν τα κακά της εξορίας

3

Ο Χορός αναγγέλει την άφιξη του ΕΤΕΟΚΛΗ.
Μπαίνει : ΕΤΕΟΚΛΗΣ που απευθύνεται στην ΙΟΚΑΣΤΗ
μιλώντας απειλητικά [illegible] αδελφό του.
ΙΟΚΑΣΤΗ : Μην βιάζεσαι. Μην ξεχνάς ότι [illegible]
Το αδελφό σου έχεις μπροστά ! (στιχ 44-45)
Μετά αρχίζει ο Πόλεμος ανάμεσα στα δύο αδέλφια
που καταλήγει σε μονομαχία των δύο. που
καταλήγει ~~[illegible]~~ σε αμοιβαίο ταυτόχρονο θάνατο
(στιχ. 45- 68) ~~[illegible]~~ Ενώ η ΙΟΚΑΣΤΗ
[illegible] μπαίνει ανάμεσα τους χωρίζει και [illegible]
[illegible]. Τέλος μπαίνει κι αυτή [illegible]
τα [illegible] που σκοτώνουν τα παιδιά της ~~[illegible]~~
[illegible] στη [illegible] της και αυτοκτονεί (στιχ 69)

(Διάρκεια Σκηνής 30. min περίπου)

A

[ΣΚΗΝΗ 3]

(A)

Θήβα, μπροστά στο παλάτι, ο ΚΡΕΩΝ σκεπτικός κατεβαίνει μόνος τα σκαλιά, σε λίγο μπαίνει ο άργά διστακτικά ο ΚΟΡΥΦΑΙΟΣ. Ακολουθεί ο ΓΥΝΑΙΚΕΙΟΣ και μετά ο ΑΝΔΡΙΚΟΣ ΧΟΡΟΣ.

<u>ΚΟΡΥΦΑΙΟΣ</u> Του αναγγέλει το θάνατο της ΙΟΚΑΣΤΗΣ, του ΕΤΕΟΚΛΗ και του ΠΟΛΥΝΕΙΚΗ (σελ 2)

<u>ΚΡΕΩΝ</u> Λάθος φοβερό για μένα και στην πόλη ξεσπορίζεις (σελ 3)

<u>ΚΟΡΥΦΑΙΟΣ - ΧΟΡΟΣ</u> Θρηνούν καθώς ~~διηγούνται~~ θυμούνται τη σύν- αλληλοσφαγή (σελ 5)

<u>ΚΡΕΩΝ</u> Δυστυχή Ιοκάστη! (σελ 6) Ζητά αυτόν Κορυφαίο να του περιγράψει το κακό. (σελ 7)

<u>ΚΟΡΥΦΑΙΟΣ - ΧΟΡΟΣ</u> [illegible] ας μονομαχίες

<u>ΧΟΡΟΣ</u> (στημένος χορικό) Πάει έσβησε το γένος των Οιδίποδα... (σελ 14)

(B)

Μπαίνουν στρατιώτες από κρατούν τα τρία φορεία με τους νεκρούς. Ακολουθεί η ΑΝΤΙΓΟΝΗ

<u>ΑΝΤΙΓΟΝΗ</u> Θρηνεί τους δικούς της..

<u>ΚΡΕΩΝ</u> Τα δάκρυα σταματήστε και τους θρήνους.. (σελ. 25) Διατάζει την ταφή της ΙΟΚΑΣΤΗΣ και του ΕΤΕΟΚΛΗ με τιμές. Για τον ΠΟΛΥΝΕΙΚΗ δίνει εντολή να τον ρίξουν στα σκυλιά...

<u>ΑΝΤΙΓΟΝΗ</u> Ποιο αγώ απ' τους νεκρούς εσένα κρατώ (σελ 29) Με ποιο δικαίωμα ντροπιάζεις τον νεκρό! (σελ 31)

Ακολουθεί διάλογος μεταξύ του ΚΡΕΟΝΤΑ και της ΑΝΤΙΓΟΝΗΣ που κορυφώνει:

~~Ø Ж~~ ΑΝΤΙΓΟΝΗ θά έρθω μέ τον αδερφό μου (σελ 40)

Διάρκεια 30 min περίπου

ΣΚΗΝΗ 4

Τό σκηνικό της Πρώτης Σκηνής έξω από τά τείχη. Ημέρα. Ξημερώνει. Μέσα σε μισοσκόταδο διακρίνεται το νεκρό σώμα του Πολυνείκη. Είναι δεμένος πάνω ~~[illegible] σ' ένα [illegible] χιαστί (διαγώνια)~~ σε μιά δικέλλα (σε σχήμα Χ). Όχι κάθετα αλλά τοποθετημένο σέ λοξή γωνία. Απόμερα έρημα. Μπαίνει μέ προφύλαξη η ΑΝΤΙΓΟΝΗ. Που τον πλησιάζει. Μετά αρχίζει νά τόν σκεπάζει καί νά τόν θάβει σιωπηλά.

Μέσα από τό σκοτάδι, αθόρυβα, μυστικά, μπαίνει ~~[illegible]~~ ο ΚΡΕΩΝ (σελ 3)

ΚΡΕΩΝ Πώς τόλμησες νά παραβείς τό νόμο ?

~~[illegible]~~ Ο διάλογος κορυφώνεται στα λόγια της ΑΝΤΙΓΟΝΗΣ «Όχι δεν μέ φοβίζει αυτός ο θάνατος μου ...» (σελ 7)

ΧΟΡΟΣ Πανηγυρίζει σαν σε πανηγύρι της νίκης (σελ 13) ~~[illegible]~~

Ο Κρέων την απειλεί, ~~[illegible]~~ Η Αντιγόνη ~~[illegible]~~ δεν τον φοβάται. Τον προκαλεί

Η ΑΝΤΙΓΟΝΗ Πανηγυρίζει τά λόγια σου (σελ 17)

Η ένταση συνεχίζεται έως:

ΑΝΤΙΓΟΝΗ Ζω γιά ν' αγαπώ καί ν' αγαπιέμαι κι όχι νά μισώ

Ο Κρέων διατάζει νά θανατωθεί της καί οι Φρουροί χυμούν από τά τείχη καί την τραβούν βίαια έξω

Αμέσως μετά μπαίνει τρέχοντας ο ΑΙΜΟΝ.
Ακούγεται διάλογος πατέρα και γιου

<u>ΑΙΜΟΝ</u> Νεκρή κι εγώ μαζί της (σελ 33)

Στο τέλος βγαίνει τρέχοντας απογοητευμένος
και πεθαίνει μαζί με την ΑΝΤΙΓΟΝΗ

<u>ΧΟΡΟΣ</u> Έφυγε οργισμένο το παιδί (σελ 34)

Όμως ο Κρέων δεν αλλάζει γνώμη. Στο τέλος
τρέχει κι αυτός αργά με το κεφάλι σκυμμένο
(σελ 37)

<u>ΧΟΡΟΣ</u> Έρωτα που μάχη ανίκητος... (σελ 37)

Διάρκεια 23.00 Μιν [illegible]

| ΣΚΗΝΗ 5 / FINALE |

ΣΚΗΝΗ 5 - FINALE

Σπηλιά - ~~[illegible]~~

Τα πρώτα η μήτρα φαίνεται μέσα σε αόριστο σκοτάδι. Στο 1ο μέτρο ~~[illegible]~~ στιγμιαία λάμψη που συμφωνεί σε κοινό. Όταν επανέρχεται το ήμισυ λευκαίνεται, ~~[illegible]~~ το ΦΑΝΤΑΣΜΑ του ΑΙΜΟΝΑ.

ΑΙΜΩΝ Έφτασε στον Άδη βιαστικά από ~~[illegible]~~ ξένα. Θα σε περιμένω για να χαρθείς (σελ. 1-3)

Αχνό κίτρινο φως πέφτει στην ΑΝΤΙΓΟΝΗ που κάθεται στο βάθος της σπηλιάς με την πλάτη κο-λλημένη στο τοίχο

ΑΝΤΙΓΟΝΗ Έρωτα Μάχιμε Ανίκητε — και ζωής καταστροφής ήμουνα ξ (σελ. 3).

* Σηκώνεται και προχωρεί προς το κοινό. Δεν βλέπει τον ΑΙΜΟΝΑ ούτε θα το δει ποτέ. Το αντίθετο μονάχα νοιώθει την παρουσία του. Ο ΑΙΜΩΝ τη βλέπει και την ακούει

ΑΝΤΙΓΟΝΗ Έρωτα μάχιμε ανίκητε — κανείς θνητός δεν σε ξεφεύγει (σελ 4-8. 10)

Ακούγεται ένας ερωτικός λαίμαργος που συνεχώς ενισχύεται κορυφώνεται για να καταλήξει σαν τελική θεία της Αντιγόνης — με τη λευκότητα συνοδεία του Αίμονα.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ Ήταν μου και της αγαπημένης μου φαντασί— νεκρή στη χαρά μου. Τον σκοτεινό μου δρόμο τώρα παίρνω ακλαύτη χωρίς κι ανύπαντρη. Μοίρα δίχως φίλους δίχως δάκρυα στο σκοτάδι μέσα θα χαθώ

(διάρκεια 14-15 μιν. περίπου)

ΑΝΤΙΓΟΝΗ

Μετά την πρεμιέρα της ΗΛΕΚΤΡΑΣ, στο Λουξεμβούργο, στις 5 Μαΐου του 1995 και της γερμανικής version της ΜΗΔΕΙΑΣ από την Όπερα του Μάινιγκεν, λίγες μέρες αργότερα, ο Θεοδωράκης επιστρέφει στο Παρίσι και καταπιάνεται άμεσως με τη σύνθεση της ΑΝΤΙΓΟΝΗΣ. Μέσα σε δέκα μέρες τελειώνει την 5η ΣΚΗΝΗ (Finale). Αυτή τη φορά αποφασίζει να στηρίξει τη μουσική του σ' ένα λιμπρέτο ελεύθερο που να εμπεριέχει ολόκληρο τον θηβαϊκό κύκλο. Τα δάνειά του από τα αρχαία κείμενα είναι επιλεκτικά: ΟΙΔΙΠΟΥΣ ΤΥΡΑΝΝΟΣ – ΕΠΤΑ ΕΠΙ ΘΗΒΑΙΣ – ΦΟΙΝΙΣΣΕΣ και ΑΝΤΙΓΟΝΗ. Έτσι συχνά ξεφεύγει από την παράδοση. Ιδιαίτερα στην Πρώτη Σκηνή όπου δίνει έναν άλλον ΟΙΔΙΠΟΔΑ, που έχει καταπιεσθεί κι αυτός, όπως και ο συνθέτης, από την "θρησκεία" του ΚΕΝΤΡΟΥ ΤΗΣ ΣΥΜΠΑΝΤΙΚΗΣ ΑΡΜΟΝΙΑΣ. Κατά τα άλλα στη Δεύτερη Σκηνή βλέπουμε επί σκηνής τη μονομαχία και το θάνατο του Ετεοκλή και του Πολυνείκη και τη συνέχεια την αυτοκτονία της Ιοκάστης. Στην Τρίτη, μετά το θρήνο της Αντιγόνης την πρώτη σύγκρουσή της με τον Κρέοντα. Στη Τέταρτη Σκηνή η παράβαση της Αντιγόνης με την ταφή του νεκρού αδελφού της, η δεύτερη και τελευταία της σύγκρουση με τον Κρέοντα που καταλήγει στη σύλληψή της. Η εμφάνιση του Αίμονα

και η αντίθεσή του με τον πατέρα του που τον οδηγεί στην απόφασή του να πεθάνει μαζί με την Αντιγόνη. Στο Finale τέλος ο Αίμων νεκρός παρουσιάζεται έτοιμος να υποδεχτεί στον Άδη την αγαπημένη ~~του~~. Εδώ ο συνθέτης είναι φανερό ότι επεδίωξε να ~~[illegible]~~ συνθέσει ένα ποίημα-ύμνο ~~αγάπης και έρωτα και ίσως ένα ύμνον~~ προς τον τραγικό έρωτα φτάνοντας στα όρια του λυρικού παροξυσμού.

Με την ΑΝΤΙΓΟΝΗ ο Θεσσαλονικιός είναι φανερό ότι πραγματοποιεί ένα άλμα επωφελούμενος από τις εμπειρίες ~~[illegible]~~ με τις οποίες τον πλούτισαν οι τρεις προηγούμενες όπερές του. Το λιμπρέτο είναι πιο σφιχτό και η δράση πυκνότερη. Το τραγικό με το λυρικό στοιχείο ~~υπερισχύουν~~ ισορροπούν απόλυτα. Ο Χορός, όπως και στη προηγούμενη Λυρική Τραγωδία του, πρωταγωνιστεί χαρίζοντάς μας μερικά υπέροχα χορωδιακά μέρη.

Με τη σύνθεση της ΑΝΤΙΓΟΝΗΣ ολοκληρώνεται η υπόσχεση που έδωσε ο συνθέτης την βραδιά της πρεμιέρας του ZORBAS στη VERONA να συνθέσει τρεις όπερες [illegible] των ΒΕΡΝΤΙ-ΠΟΥΤΣΙΝΙ- και ΜΠΕΛΛΙΝΙ: την ΜΗΔΕΙΑ-ΗΛΕΚΤΡΑ και Αντιγόνη.

Η σύνθεση της τελευταίας διήρκεσε ένα χρόνο - έως τον Οκτώβριο του 1996.

Ο Χρόνος θα δείξει αν η βούληση του συνθέτη για την ανανέωση της Τραγωδίας μέσα από μια σύγχρονη ευαισθησία, γλώσσα και αισθητική πέτυχε

και μας δίνει ένα ιδιαίτερο μουσικό σύνολο. Ευτυχώς ξεχωριστό από ότι υπάρχει ως σήμερα στο Χώρο του Λυρικού Θεάτρου και ιδιαίτερα στη Λυρική Τραγωδία. ANDREAS BRANDES

[illegible] 1988

Мгновения

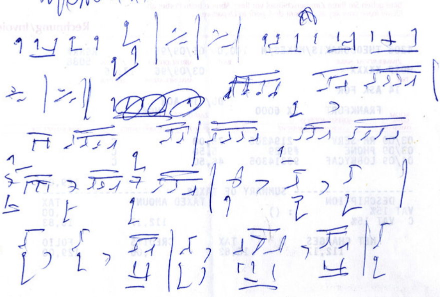

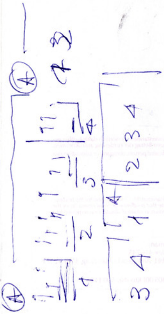

Carte [illegible] 19 23 [illegible]

[illegible]

Concerthouse Mal[illegible]

Concerto [illegible]

10-11 [illegible]

Wir hoffen Sie hatten einen angenehmen Aufenthalt und freuen uns auf Ihren nächsten Besuch.
We hope you had a pleasant stay at the FRANKFURT MARRIOTT HOTEL and look forward to your next visit.
Bitte geben Sie Ihren Zimmerschlüssel vor Ihrer Abreise beim Portier ab.
Please leave your key at the front desk prior to Departure.

Rechnung/Invoice

4305 THEODORAKIS/MIKES/M 140,00 05/09/96 RGNR# 5088
ZIMMER/ROOM NAME RATE ABREISE/DEPART ZEIT/TIME
HOSP XXXXX 03/09/96 17:16
TYPE ANKUNFT/ARRIVE ZEIT/TIME
14 ASK FOR
DB/RTB ACW
ROOM CLERK FRANKFURT XX 6000 ZAHLUNG/PAYMENT HG#:
ADRESSE/ADDRESS

DATUM/DATE	BESCHREIBUNG/REFERENCE		BELASTUNG/CHARGES	GUTSCHRIFT/CREDITS	SUMME/BALANCE DUE
03/09	RM SERV	2194305	75,00	C	
03/09	PHONE	#9829	5,50	C	
04/09	LOBBYCAF	93314305	48,50	C	
					129,00

------------------- SUMMARY OF TAXES -------------------

DESCRIPTION		TAXED AMOUNT	TAX
VAT 15%	: ()		,00
C VAT 15%		112,17	16,83

NET CHARGES	TAX	CREDITS	FOLIO
112,17	16,83	,00	129,00

Ich willige ein, daß ich meine Haftung für diese Rechnung nicht zurückstellen werde und erkläre mich einverstanden, persönlich dafür haftbar gemacht zu werden im Falle, daß die angegebene Person, Firma oder Vereinigung es versäumt, für den ganzen Betrag der Forderung aufzukommen.
I agree that my liability for this bill is not waived and I agree to be held personally liable in the event that the indicated person, company or association fails to pay for the full amount of the charges.

Unterschrift/*Signature* ______________________

Gerichtsstand ist Frankfurt/M., Deutschland, auch für das Mahnverfahren und für den Fall, daß der Wohnsitz oder gewöhnliche Aufenthaltsort eines Vertragspartners nicht bekannt ist, im Ausland liegt oder dorthin verlegt wird.
Rechnung fällig bei Erhalt.

Place of jurisdiction is court of Frankfurt/M., Germany, also for the hortatory proceedings and for the case that residence or usual domicile, of the party to this contract, is not known, is situated abroad or is removed to a foreign country.
Bill due when rendered.

FRANKFURT Marriott HOTEL
Hamburger Allee 2–10, D-60486 Frankfurt/M., Germany
Telefon (069) 7955-0, Telefax (069) 7955-2432, Telex 416745
FRANKFURT MARRIOTT HOTELMANAGEMENT GmbH, Amtsgericht Hamburg, HRB 42371
Geschäftsführer: John A. Homer
Bankverbindung: American Express Bank, (BLZ 51230500) Kto.-Nr. 5001106

Αθήνα 14. 2. 96

Αγαπητέ Γιάννη,,

Στις 2 Ιουνίου θα παιχθεί το FINALE της ΑΝΤΙΓΟΝΗΣ
στο Ωδείο. Επομένως τα <u>υλικά</u> της ορχήστρας θα
πρέπει να είναι τυπωμένα και παραδοσμένα αρχές του
μήνα Μαΐου.. Εδώ το Sparttito – αρχές Μαρτίου.
Μαζί από Συναυλία αυτή σου υπενθυμίζω ότι χρειάζεται θα
είναι να υπάρχει ένα γραπτό Χρονοδιάγραμμα
από Σκηνοθ. (Ρουμπίνης – Sparttito. Υλικό Ορχ.)
μαζί να γνωρίζουμε πού βρισκόμαστε.
Θα επιθυμούσα να έχω το Sparttito του FINALE
της ΑΝΤΙΓΟΝΗΣ όσο ταχύτερα γίνεται
Εάν έχουμε καιρό και να χαρούμε

Με αγάπη

[signature]

Κ. ΤΣΙΠΙΝΑΚΗ

Φίλοι

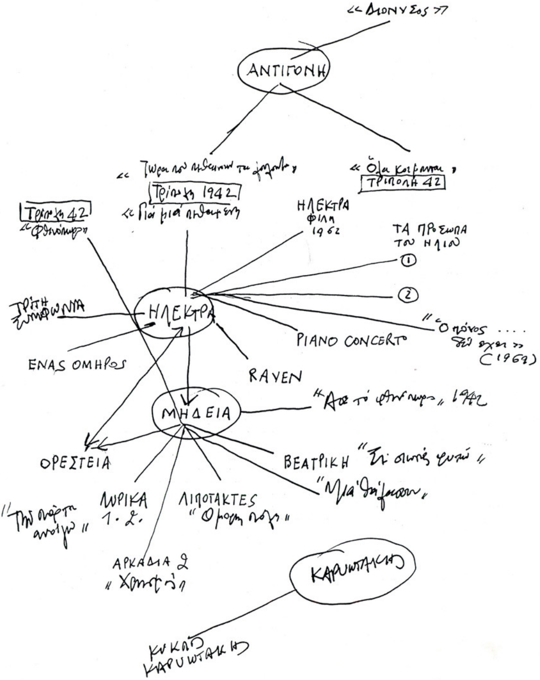

«ΔΙΟΝΥΣΟΣ»
ΑΝΤΙΓΟΝΗ
Τρίπολη 1942
« Όλα κοιμούνται »
ΤΡΙΠΟΛΗ 42
Τρίπολη 42
«Φθινόπωρο»
ΗΛΕΚΤΡΑ
ΦΙΛΜ
1962
ΤΑ ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥ ΗΛΙΟΥ
①
②
ΤΡΙΤΗ ΣΥΜΦΩΝΙΑ
ΗΛΕΚΤΡΑ
PIANO CONCERTO
«Ο πόνος ....
(1969)
ΕΝΑΣ ΟΜΗΡΟΣ
RAVEN
ΜΗΔΕΙΑ
ΒΕΑΤΡΙΚΗ
ΟΡΕΣΤΕΙΑ
ΛΥΡΙΚΑ
1. 2.
ΛΙΠΟΤΑΚΤΕΣ
«Την πόρτα ανοίγω»
ΑΡΚΑΔΙΑ 2
ΚΑΡΥΩΤΑΚΗΣ
ΚΥΚΛΟΣ
ΚΑΡΥΩΤΑΚΗ

...."Τα πάντα στο παν, έγραφα, αποτελούν μια τεράστια αποκρυσταλλωμένη Αρμονία, καθώς στροβιλίζονται γύρω από το Ιερό Κέντρο του Κόσμου". Η τελείωση του ανθρώπου αποκτάται με την ταύτισή του μ΄ αυτό το κέντρο. Όμως, δεν τον εμποδίζει τόσο το σώμα του, όσο, περιέργως, η ψυχή του. Που είναι "ένα Σύμπαν καταστραμμένο". Γιατί "η πνοή της αταξίας, της σύγχυσης και του χάους την έχουν ακινητήσει, την έχουν νεκρώσει". Έτσι η ψυχή "διαγράφει συνεχώς άτακτα σχήματα, καμπύλες και ποτέ ευθείες". Εν τούτοις "το Ιερό Κέντρο μας καλεί. Μας έλκει, σαν τεράστιος μαγνήτης. Εμείς, όταν γνωρίσουμε τον εαυτό μας, αισθανόμαστε αυτήν την ασυγκράτητη έλξη". Παρακάτω υποστηρίζω ότι "η ψυχή έχει σαν κύρια και σωτήρια ιδιότητα την αντανάκλαση. Όταν ένα φαινόμενο δυναμικό, που όμως νά΄χει άμεση σχέση με τους νόμους που τη διέπουν, τεθεί ζωντανό μπροστά της, τότε αυτή δεν το καθρεφτίζει μονάχα παθητικά, αλλά το μιμείται δυναμικά, πλαστικά και κινείται σύμφωνα με τη δική του κίνηση". Γι΄αυτό το λόγο πρέπει "να βάλουμε απέναντί της έναν άλλο κόσμο Αρμονικό". Ποιός τον πλάθει; "Η Φαντασία με το Νου". Έτσι απέναντι στη μεγάλη, τη συμπαντική αρμονία του "μεγαλόκοσμου" δημιουργείται "ο μικρόκοσμος". Όμως τη στιγμή που πάνε αυτά τα δυό κέντρα να ταυτιστούν, τότε ο Νους, αυτός ο ίδιος που δημιούργησε τον μικρόκοσμο, την εμποδίζει. Γιατί ο Νους συνδέεται με τη Μνήμη και η Μνήμη με τη φθορά... Σε συνέχεια αναλύω, γιατί τόσο η Ηθική όσο και η Επιστήμη μας εγκαταλείπουν μπροστά στην πόρτα της Ταύτισης. Και γιατί ο Χριστιανισμός "σαν θρησκεία, σαν το σύμπλεγμα που σκοπεί να μας οδηγήσει στην τελείωση, είναι μάταιος, είναι αδύνατος μέσα στη σημερινή υλική διαμόρφωση της κοινωνίας". Όπως επίσης και η διαπίστωση, ότι οι "σημερινοί εθνικοί ήρωες γεννιούνται, ζουν και πεθαίνουν, χωρίς να χαρίσουν στην ψυχή του πλήθους την αρμονική κίνηση, βάζοντας μπροστά του την Αρμονία του δικού τους μικροσύμπαντος, που γεννιέται από το καθρέφτισμα της Παγκόσμιας Αρμονίας". Αφού διαπιστώνω ότι "η Τέχνη σήμερα αναλαβαίνει να διασκεδάζει τον κουρασμένο βιοπαλαιστή, τον κάνει να ξεχνά την αγωνία της δουλειάς. Κι έτσι έμεινε κλεισμένη σ΄ένα στενό κύκλο μυστών και λατρών, που κινδυνεύουν τη ζωή τους (...) και που είναι ελάχιστοι και χωμένοι στον εαυτό τους". Ρωτώ: Τί λοιπόν μπορεί να γίνει; Δεν υπάρχει ελπίδα; Ναί, υπάρχει. Κι αυτή είναι μόνο μία: "Να μπορέσουν τα άτομα να γνωρίσουν την Αρμονία του Παντός". Πώς; Ποιός θα φέρει αυτό το αποτέλεσμα; "Οι Τέχνες όλες μαζί συνενωμένες". Έτσι, με βάση αυτήν την κοσμοθεωρία, γράφω τα δικά μου "Ευαγγέλια", που δεν τα έδειξα φυσικά ποτέ σε κανέναν και μέσα από τις μουσικές αναζητήσεις οδηγούμαι σε διάφορα μεγαλόπνοα έργα -ορατόρια- όπου ο Λόγος διαδραματίζει τον κύριο ρόλο. .....

.... Ο Παλαμάς πίστευε, ότι ο ρυθμός στην ποίηση -το ρυθμικό περπάτημα- συμβολίζει το ρυθμό που κυβερνά το Σύμπαν. Εγώ, ως μουσικός, θα πρόσθετα και την Αρμονία. Δε θέλει πολλή φιλοσοφία να συμφωνήσει ο οποιοσδήποτε ύψωσε το βλέμμα του στον έναστρο ουρανό και είδε τη ρυθμική αρμονία που καθορίζει την κίνηση των άστρων. Ποιός είναι όμως ο Νόμος που τα καθορίζει όλα αυτά; Η Αρχή και το Τέλος, που λένε οι προφήτες, ο Συμπαντικός Νους; Ο Θεός; Πίστευα τότε, ότι η Τέχνη κυρίως είναι η μόνη δύναμη που μπορεί να δημιουργήσει μέσα μας το μικρόκοσμο, σε πλήρη αντιστοιχία με τον Κόσμο. Να μεταφέρει το Νόμο, που καθορίζει την Αρμονία του Σύμπαντος, μέσα μας. Να μας κάνει τον καθένα μας μικροσκοπικά ηλιακά και γενικά αστρικά συστήματα. Ώστε ο καθένας από μας να "κουρδιστεί" σύμφωνα με το Διάστημα που μας περιβάλλει. Να εναρμονιστεί η εσωτερική μας αρμονία με την Παγκόσμια. Και να γίνουμε έτσι μόρια ζωντανά της μίας και μόνης Αρμονίας. Αυτή η τελείωσή μας αντιστοιχούσε, για μένα, με τον υπέρτατο σκοπό της ζωής. Ειδεμή, είμαστε φρόκαλα που κινούνται τήδε κακείσε μέσα στους ανέμους της ζωής, ωσότου μεταβληθούμε σε σκόνη. Η Τέχνη με τους αρμονικούς νόμους που τη δημιουργούν, μπαίνοντας μπροστά στο νου και στην ψυχή του ανθρώπου, κάνει να κινούνται (νους και ψυχή) κατ΄εικόνα και ομοίωσή της. Δηλαδή μεταφέρει το Νόμο που τη δημιουργεί (η Τέχνη) μέσα στον Άνθρωπο. Όμως αυτός ο Νόμος δεν είναι άλλος από το Νόμο του Σύμπαντος, της Ολικής Δημιουργίας. Οπότε ο μυημένος συνταυτίζεται με την Παγκόσμια Αρμονία. Ζει! (ΔΡΟΜΟΙ ΤΟΥ ΑΡΧΑΓΓΕΛΟΥ, Αυτοβιογραφία Τόμος Α΄ σελ. 98, 99, 140, 141).

Η πιο πρόσφατη φωτογραφία του κομήτη που δείχνει την ουρά ιόντων (Νότιο Ευρωπαϊκό Αστεροσκοπείο)

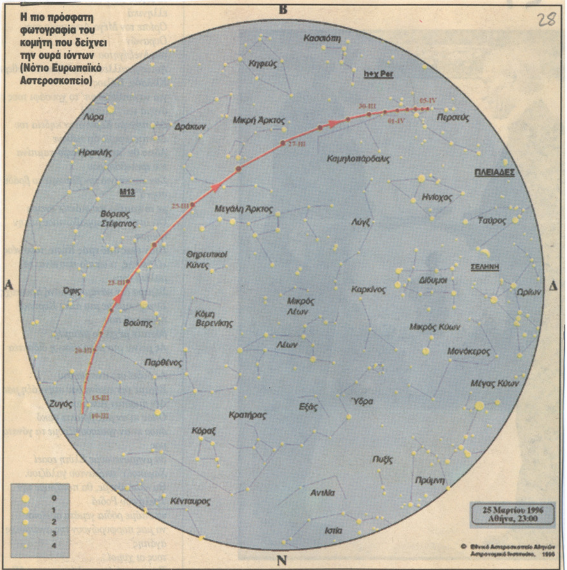

Η συνεχής γραμμή δείχνει την τροχιά του κομήτη

ελληνικά
Ορίστε τον Μέγα Διερμηνέα των Ουρανών
του Ανεξήγητου
Αυτός μετάλλευσε τις λέξεις Ελ-ευθερ[illegible]
Ελ-λάδα, Ηέλιος
για να συνθέσει απ' το χρυσάφι τους τ[illegible]
όνομά του (Ελύτης)
Δεν πήγαμε Κύριε στην κηδεία του
Δεν πιστέψαμε ότι πέθανε
Αδειο θα 'ταν το φέρετρο-καμπίνα
του τρελοβάπορου
Σαν καπετάνιο τον βλέπαμε το βράδυ
στην TV
με το καπέλο του οιάκιζε όνειρα
Οτι αυτός μας αρραβώνιασε με την ποίηση
Ηταν ένας από εμάς Κύριε, τόσο νέος
«Ω νεότης, τι ωραία που είναι τα μαλλιά σου».
Σήμερα δεν κάναμε πρωινή προσευχ[illegible]
Συνεχίσαμε με μια άλλη Κυριακή προσευχή που
βάσταξε μέχρι το μεσημέρι
Ας μείνει μια μέρα πίσω η διδακτέα ύλη
Ας δοθεί στο πνεύμα σου
Είχαμε την εικόνα σου στην τάξη μας
Δεν ήμασταν Ασκεποι
Οπου κι αν μας βρίσκει κακό
όπου κι αν γρατσουνίζουμε τα γόνατά μας
θα μνημονεύουμε Ελύτη εσαεί
Χωρικοί τ' απέραντου γαλάζιου.
Θα κλαδεύουμε, θα ποτίζουμε την
Τρελή σου Ροδιά
να σπάμε ρόδια γεμάτα αστέρια
να μας πορφυρώνουν της ανείπωτης αγάπης
τους οι χυμοί...
Ετσι συχνά όταν μιλάμε για τον Ηλιο σου
υπερδεύεται στη γλώσσα μας ένα

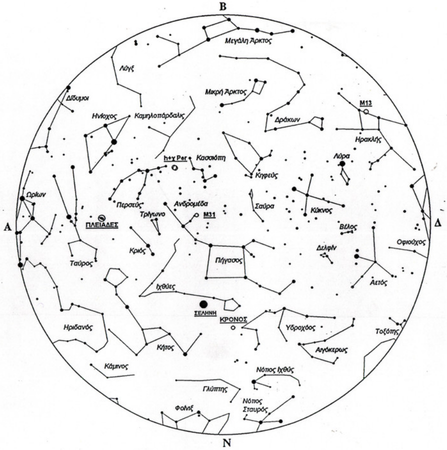
Β
Μεγάλη Άρκτος
Λύγξ
Μικρή Άρκτος
Δίδυμοι
Ηνίοχος
Καμηλοπάρδαλις
M13
Δράκων
Ηρακλής
h+χ Per
Κασσιόπη
Λύρα
Κηφεύς
Ωρίων
Περσεύς
Ανδρομέδα
Σαύρα
Τρίγωνο
M31
Κύκνος
Α
ΠΛΕΙΑΔΕΣ
Βέλος
Δ
Οφιούχος
Κριός
Δελφίν
Πήγασος
Ταύρος
Αετός
Ιχθύες
ΣΕΛΗΝΗ
ΚΡΟΝΟΣ
Υδροχόος
Τοξότης
Ηριδανός
Αιγόκερως
Κήτος
Κάμινος
Νότιος Ιχθύς
Γλύπτης
Φοίνιξ
Νότιος Σταυρός
Ν

FONDATION

ΑΡΧΑΙΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ

ΒΥΖΑΝΤΙΝΗ ΜΟΥΣΙΚΗ (Ρωμανός κτλ.)

ΑΡΑΒΙΚΗ — ΤΟΥΡΚΙΚΗ

ΒΑΛΚΑΝΙΚΗ ΣΛΑΒΙΚΗ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΗ

ΠΑΡΑΔΟΣΗ

ΜΟΥΣΙΚΗ ↓

ΛΑΪΚΗ

19ος ΑΙΩΝΑΣ
20ος ΑΙΩΝΑΣ

ΕΝΤΕΧΝΗ

ΣΥΓΧΡΟΝΗ ΕΠΟΧΗ

ΗΠΑ — ΕΛΛΗΝΙΚΗ — ΡΕΜΠΕΤΙΚΟ ΛΑΪΚΟ

ΛΑΤΙΝΙΚΗ ΑΜΕΡΙΚΗ
ΕΥΡΩΠΗ
ΑΣΙΑ

ΕΝΤΕΧΝΟ ΛΑΪΚΟ

ΛΑΪΚΗ

Μέσα — Μεσογειακή — ΕΝΤΕΧΝΗ

Μουσική Χωρίς Σύνορα

ΤΕΧΝΕΣ ↓

~~[illegible]~~ Κοινωνία Ιστορία ↓

Σχέση Τέχνης - Μουσικής
Κοινωνικές εξελίξεις

RTL + Choeurs

PREMIERE PERIODE — CONCERTS-RECITALS

OCTOBRE	NOVEMBRE	1-~~15~~ DECEMBRE
1 Mois	1 Mois	~~75~~ jours

DEUXIEME PERIODE

15 Mars - 15 Avril	15 ~~[illegible]~~ - 30 Avril
1 Mois	15 jours

4 Mois par Année

DU LABORATOIRE à la VIE

Musique DU XXI Siècle "DES PEUPLES"

Θεματικές [?]

Κοινωνικές εξελίξεις

Σχέση Μουσικής - Κοιν. [illegible]

Από το τραγούδι — στην Όπερα

Αρχιτεκτονική [?]
Εκτύπωση [?]
Παρουσίαση (Συναυλίες)
Φωνογράφηση [?]

RTL

Πρόβες — Ο Κρόβερος [?] Μάρτιος [?]

Συναυλίες 1-15 Δεκεμβρίου

Πρόβες 15 Μαρτίου 15 Απριλίου

Συναυλίες 15 Απριλίου 30 Απριλίου